

**РОЗВИТОК ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ Й ОСВІТИ ПІД ВПЛИВОМ
ЗАГАЛЬНИХ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ТА ІНТЕГРАЦІЇ В
ОСВІТНІЙ ПРОСТІР**

Леонтєєва Л.В., к.ю.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Основні принципи, цілі та напрями формування єдиного європейського освітньо-наукового простору викладені у низці міжнародних документів, серед яких найважливішими є: Велика хартія університетів (Magna Charta Universitatum) (18 вересня 1988 р., Болонья), Лісабонська конвенція (11 квітня 1997 р., Лісабон), Сорбонська декларація (25 травня 1998р., Париж), Болонська декларація: Спільна заява європейських міністрів освіти (18-19 червня 1999 р., м. Болонья), Конвенція європейських вищих навчальних закладів і освітніх організацій (29-30 березня 2001 р., м. Саламанка), Комюніке зустрічі європейських міністрів, які відповідають за вищу освіту (18-19 травня 2001 р., м. Прага), Комюніке конференції міністрів, відповідальних за вищу освіту (19-20 вересня 2003 р., м. Берлін) та Декларація з Грацу: Роль університетів до 2010 року і далі.

Українська юридична наука й освіта розвивається під впливом як загальних цивілізаційних процесів (глобалізація світу, зростання конкуренції на всіх рівнях і в усіх сферах суспільного життя, бурхливий розвиток науково-інформаційних технологій, демократизація суспільства тощо), так і внутрішніх факторів державного розвитку та будівництва (створення ринкового середовища, реформування багатьох сфер суспільного життя, активізація кодифікаційних процесів, становлення

громадянського суспільства та ін.).

Вища юридична освіта в Україні нині набуває нового змісту і змінюється відповідно до розвитку правових знань та з урахуванням нових суспільних потреб (державно-правових, політичних, економічних, науково-технічних, культурно-освітніх та ін.).

Сучасний соціально-економічний розвиток України детермінує проблему підвищення якості професійної підготовки студентів-юристів в сучасних освітніх закладах України. Проблема підвищення якості професійної підготовки фахівців, які вивчають юридичні дисципліни, в умовах інтеграції освіти зумовлена потребою забезпечення підприємств, установ, організацій національної економіки кваліфікованими, ініціативними кадрами на базі ґрунтовної професійної підготовки, а також забезпечення ринку праці кадрами які швидко адаптуються в мінливих умовах ринку, творчо виявляють активну самостійність у розв'язанні професійних завдань.

Досвід показує, що високопродуктивними і перспективними є також форми роботи, що ґрунтуються на синтезі аудиторної та поза-аудиторної роботи. Вони не тільки сприяють формуванню професійних умінь і навичок, але й водночас плекають активну громадську позицію майбутнього правника (наприклад, новаторські форми експериментальних та творчих лабораторій, науково-дослідницьких центрів, громадських організацій, об'єднань молодих правників, правничі клініки тощо). Заохочувальний характер мають також різноманітні професійні конкурси і змагання (наприклад: конкурс знавців права; юридичний брейн-ринг; змагання риторів; міжнародні конкурси із судових дебатів, парламентські або теледебати тощо).

Розроблення й впровадження інноваційних методів викладання, хоча й містить певні ризики, є надзвичайно важливою складовою науково-методичної та навчально-методичної роботи викладача вищого

навчального закладу, оскільки допомагає підтримувати його професіоналізм і педагогічну компетентність на рівні сучасних вимог. Професіоналізація сучасного викладача неможлива без його активної участі в розробленні змісту сучасної

освіти, впровадження інноваційних технологій освіти й виховання, перебування у режимі постійного інноваційного пошуку в цілому.

Застосування інноваційних методик у навчальному процесі спонукає викладача опанувати нові допоміжні засоби у навчанні, зокрема наочні, технічні, комп'ютерну техніку, апробувати нові форми і види робіт, залучати інших фахівців і студентів до розроблення оптимальних засобів та інструментів навчання.

Аналіз науково-педагогічної літератури свідчить, що необхідність виконання Закону України «Про вищу освіту» зумовлюють потребу здійснити аналіз та узагальнити провідні сучасні аспекти професійної підготовки студентів-юристів в умовах інтеграції [1, Ст. 130]. Стосовно теорії, студенти, повинні узагальнити досвід сучасної професійної підготовки фахівців провідних європейських підприємств та установ та практично вміти його застосовувати на вітчизняних підприємствах. Також студенти повинні вміти аналізувати та застосовувати на практиці, з метою підвищення пошуку ефективності та конкурентоспроможності, національне та міжнародне законодавство, що застосовується в умовах євроінтеграції ринку праці.

Необхідно зазначити, що в зв'язку з процесом інтеграції, виникають складні завдання сучасного соціального замовлення професійної діяльності майбутнього юриста, що зумовлюють потребу формування професійної та особистісної культури, як розвиток самоаналізу, самопізнання, самоідентифікації у соціокультурній взаємодії суб'єктів освітнього процесу для набуття студентами соціокультурних способів, культурних зразків, цінностей та інтересів [2, с.25]. Таким чином, професійна

підготовка студентів у забезпечує інтелектуальну, цивілізаційну актуалізацію майбутнього фахівця, яка трансформується в інтелектуальну ініціативу, самоорганізацію, самоусвідомлення та комунікаційні процеси загальнокультурного цивілізаційного рівня [3, с. 143]. Соціально-економічний аспект професійної підготовки студентів пов'язаний з умовами життя, стосунками людей у суспільстві, місцем професії фахівця в суспільно- економічних відносинах в рамках інтеграції освіти. Сучасний науково-технічний прогрес потребує створення конкурентоспроможної молоді, яка стрімко розвиваються [4, 29].

Організаційною основою сучасної інтеграції в освітній простір є професійна підготовка студентів як ступеневий механізм, запроваджений в Україні у 1996 році.

Підвищити якість та інтенсивність освітнього процесу у вищій школі допомагає органічне поєднання інноваційних методик із класичними, традиційними, продумане і гармонійне комбінування різних методів щодо кожної дисципліни та кожного заняття залежно від їхньої мети, призначення, специфіки.

Отже роблячи висновок, процес інтеграції та професійна підготовка студентів повинна бути насамперед спрямована на процес формування у студентів-юристів їх професійної компетентності, активної життєвої позиції, внутрішньої культури, здатності до продуктивного спілкування з навколишнім світом для професійно-особистісної та соціальної реалізації, навчання та самоосвіти упродовж життя.

Література:

1. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія : підруч. для студ., аспірантів та молодих викладачів вищ. навч. закл. К :Либідь, 1998. 558 с.

2. Вища технічна освіта: проблеми та перспективи розвитку в контексті Болонського процесу: матеріали VII Міжнар. наук.-метод. конф., 26– 27 травня 2005 року : тези доп. К. : ЕВЦ «Політехніка», 2005. 296 с.
3. Кроки до Болонського процесу; [уклад. В. П. Головенкін]. К.: ІВЦ «Політехніка», 2004. 112 с.
4. Лазарев М. І. Теоретичні і методичні засади моделювання змісту навчання інженерних дисциплін : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра пед. наук : спец. 13.00.04. Х., 2004. 37 с.

УДК 378.147.34

ЗАСАДНИЧІ ПРИНЦИПИ ВИВЧЕННЯ ІНОКУЛЬТУРНОГО ТВОРУ ЖАНРОВИМ ШЛЯХОМ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

*Грицак Н.Р., докторант
Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова*

Виконання сучасних освітніх вимог зумовлює потребу переформатування літературознавчої підготовки майбутнього вчителя-філолога. Висвітлення сучасних наукових концепцій осмислення літературно-мистецьких феноменів; оволодіння різноманітними методичними шляхами і технологіями вивчення художнього твору; стимулювання до міжкультурного діалогу, національної ідентифікації та інтеграції в полікультурний простір; спонукання до розвитку творчих здібностей – це неповний перелік питань, що зорієнтовують професійно-методичну підготовку майбутніх учителів зарубіжної літератури. У цьому контексті формування у майбутніх учителів зарубіжної літератури умінь і